

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager] klaget over advokat [indklagede], [by].

Klagens tema:

[Klager] har klaget over, at advokat [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved løbende at opkræve salær hos [klager], selvom der var meddelt retshjælpsdækning til sagen.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 31. januar 2021.

Sagsfremstilling:

Sagen udspringer af en tvist, der opstod i 2015, vedrørende en tilbygning på [klager]s ejendom.

Advokat [indklagede] indtrådte i foråret 2016 i sagen som repræsentant for [klager], som med bistand fra sin tidligere advokat havde fået foretaget syn og skøn via Voldgiftsnævnet for bygge- og anlægsvirksomhed. Advokat [indklagede]s kollega oplyste i den forbindelse, at sagen var omfattet af [klager]s retshjælpsforsikring hos [forsikringsselskab]. [Klager] blev samtidig oplyst om dækningens vilkår, herunder at dækningsmaksimum var 175.000 kr., og at han selv skulle betale, såfremt omkostningerne oversteg dækningsmaksimum.

Advokat [indklagede] og [klager] aftalte efterfølgende, at sagen skulle afsluttes ved voldgiftsnævnet, og at der skulle anmodes om et nyt syn og skøn via domstolene, idet [klager] var uenig i skønsmandens konklusioner.

Advokat [indklagede] oplyste i november 2016 [klager] om, at retshjælpsforsikringens dækningsmaksimum på 175.000 kr. ville blive overskredet i forbindelse med syn og skøn under en retssag.

I februar 2017 indgav advokat [indklagede] på vegne af [klager] en klage til Advokatnævnet over [klager]s tidligere advokats salærkrav på i alt 125.000 kr. inkl. moms forbundet med sagen.

Advokat [indklagede] oplyste den 6. juni 2017 [klager] om, at [forsikringssselskab] nu havde udbetalt det maksimale dækningsbeløb.

Advokatnævnet nedsatte ved kendelse af 28. juni 2017 [klager]s tidligere advokats salær til i alt 50.000 kr. inkl. moms.

[Klager] har i forbindelse med nærværende sag fremlagt en e-mailkorrespondance mellem [forsikringssselskab] og hans tidligere advokat, der anmodede om at få udbetalt 50.000 kr. under henvisning til Advokatnævnets kendelse af 28. juni 2017. [Forsikringssselskab] afviste at foretage udbetaling, idet de anførte, at advokatsalæret i henhold til forsikringsbetingelserne først ville blive fastsat ved sagens afslutning.

I perioden 23. marts 2018 til 20. september 2019 opkrævede advokat [indklagede] ved i alt tre fakturaer til [klager] et aconto salær på samlet 126.875 kr. inkl. moms, idet retshjælpsforsikringens dækningsmaksimum var overskredet.

Ved byrettens dom af 11. juni 2019 blev [klager] pålagt at betale 160.642,73 kr. samt sagens omkostninger med 46.660 kr. til virksomheden, der havde opført tilbygningen.

Ved faktura af 28. juni 2019 til [klager] slutafregnede advokat [indklagede] sagen, idet han opkrævede et salær på 21.875 kr. inkl. moms.

Ved e-mail af 16. juli 2020 til advokat [indklagede] anmodede [forsikringssselskab] om status i sagen, idet de var i tvivl om, hvorvidt sagen var afsluttet.

Af advokat [indklagede]s svar af 3. august 2020 fremgår bl.a.:

”Sagen er afsluttet fra vores side.

Jeg vedlægger byrettens dom, som jeg mente at have sendt til jer. Sagen blev desværre overvejende tabt med det resultat, at [klager] endeligt skulle afholde størstedelen af omkostningerne til syn og skøn samt betale et beløb til modparten i sagsomkostninger.

Grundet de tre skønsforretninger blev forsikringens dækningsmaksimum overskredet tidligt i forløbet, og da [klager] blot skulle betale yderligere i sagsomkostninger, er der intet mellemværende i forhold til jer.”

Af [forsikringsselskab]s e-mail af samme dag, den 3. august 2020, til advokat [indklagede] og [klager]s tidligere advokat fremgår bl.a.:

”Nærværende sag har nu fundet sin afslutning jf. nedenstående. Selvom der i sagen allerede er udbetalt dækningsmaksimum, er det stadig os som forsikringsselskab, der skal fastsætte det samlede salær i sagen, og vi skal derfor venligst bede Jer fremsende salærindstilling samt opgørelse over Jeres arbejde i forbindelse med sagen.

Når vi har modtaget ovenstående vender vi hurtigst muligt tilbage i sagen.”

[Forsikringsselskab] accepterede den 18. august 2020 [klager]s tidligere advokats salærindstilling på 50.000 kr. inkl. moms og oplyste, at salæret skulle afregnes direkte over for [klager], idet dækningsmaksimum allerede var udbetalt. [Klager] har oplyst, at hans tidligere advokat efterfølgende opkrævede salæret på 50.000 kr. inkl. moms direkte over for ham.

Advokat [indklagede] har oplyst, at [forsikringsselskab] efterfølgende godkendte hans salærindstilling.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager] har påstået, at advokat [indklagede] har tilsidesat god advokatskik ved løbende at opkræve salær hos [klager], selvom der var meddelt retshjælpsdækning.

[Klager] har til støtte herfor gjort gældende, at han er blevet bekendt med, at advokaten skal afstå fra at gøre salærkrav gældende over for klienten, når der er meddelt retshjælpsdækning, og at dette

også gælder, når dækningsmaksimum er nået. Advokat [indklagede]s salæropkrævninger direkte over for [klager] i perioden marts 2018 til juni 2019 var således uretmæssige, idet sagen først blev afsluttet over for forsikringsselskabet i sommeren 2020.

[Klager] har endvidere anført, at der ikke var vished for, at dækningsmaksimum var opbrugt efter syn og skøn, da de faktiske omkostninger til syn og skøn ville afhænge af sagens udfald.

[Klager] har i relation til forældelse gjort gældende, at han først i forbindelse med hans tidligere advokats opkrævning af salær i sommeren 2020 blev gjort opmærksom på, at en advokat i henhold til forsikringsbetingelserne ikke må opkræve salær direkte fra klienten. Det følger således af forsikringsbetingelsernes pkt. 11.2, at advokaten ikke må opkræve salær hos andre end forsikringsselskabet. Det kan ikke udelukkes, at [klager] tidligere har været cc på e-mailkorrespondancer, hvor information herom fremgik. Han har imidlertid ikke set det som sit ansvar på daværende tidspunkt at nærlæse disse e-mails og erfare det lovgivningsmæssige heri for at kunne udfordre advokat [indklagede]s dispositioner.

Indklagede:

Advokat [indklagede] har principalt påstået afvisning og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at klagen relaterer sig til de udstedte fakturaer og således vedrører en adfærd, der er begået mere end et år forud for klagens indgivelse. Det bestrides, at [klager] ikke før sagens afslutning i sommeren 2020 fik kendskab til forholdet. Ved gennemgang af sagens bilag kan det konstateres, at [klager] langt tidligere har modtaget oplysninger herom, herunder ved [forsikringsselskab]s e-mail af 29. maj 2016 til [klager]s tidligere advokat med kopi til [klager], hvori [forsikringsselskab] bl.a. citerede pkt. 11.2 i forsikringsbetingelserne.

Advokat [indklagede] har subsidiært påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at det ikke strider mod god advokatskik at aconto afregne over for klienten i sager omfattet af retshjælpsdækning, når det er hævet over enhver tvivl, at forsikringens dækningsmaksimum er overskredet. Formålet med pkt. 11.2 er at sikre, at værdien af retshjælpsforsikringen ikke udhules ved, at klienten afkræves salær ved siden af forsikringen. Dette forhold ændrer sig imidlertid, når forsikringens dækningsmaksimum overskrides under sagens behandling. I det tilfælde, at sagen tabes – som desværre var tilfældet i [klager]s sag – har

advokaten ingen sikkerhed for sit salærkrav hos forsikringsselskabet, der allerede har udbetalt dækningsmaksimum. Det er således ikke hensigten med pkt. 11.2, at advokatens sikkerhed for salærkravet forringes i de tilfælde, hvor retshjælpsforsikringens dækningsmaksimum overskrides.

Advokat [indklagede] har endvidere anført, at spørgsmålet tidligere har været prøvet ved Advokatnævnet, der ved kendelse af 9. maj 2005 nåede samme konklusion, nemlig at advokaten er berettiget til at opkræve aconto salær hos klienten, når der er vished for, at forsikringens dækningsmaksimum er opbrugt. Kendelsen er omtalt i artiklen *"Praksis i sager med retshjælpsdækning"*, der blev bragt i Advokaten i 2005. I artiklen fastslås det: *"Når advokaten har vished for, at forsikringens maksimum er brugt, må advokaten være berettiget til at kræve aconto salær hos klienten som sikkerhed for klientens betaling af omkostninger ud over forsikringens maksimumdækning."* Det er denne nævnspraksis, advokat [indklagede] har handlet efter. Hertil kommer, at [klager] blev orienteret om, at dækningsmaksimum var overskredet. Spørgsmålet om, hvornår der var vished for, at forsikringens dækningsmaksimum var overskredet, var desuden uafhængig af udsigten til at få medhold i retssagen.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 16 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 147 b, stk. 2, at klager over en advokats adfærd skal indgives inden 1 år efter, at klageren er blevet bekendt med det forhold, klagen vedrører.

Advokatnævnet finder ikke grundlag for at tilsidesætte det af [klager] oplyste om, at han først ved sagens endelige afregning i sommeren 2020 fik kendskab til det forhold, klagen vedrører.

Advokatnævnet realitetsbehandler herefter klagen.

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

Når der er opnået retshjælpsdækning til en tvist i forbrugerforhold, og advokaten har påtaget sig opdraget på dette grundlag, er advokaten bundet af policens vilkår for opkrævning og fastsættelse af salær i forhold til forsikringsselskabet. Af de gældende særlige vilkår for retshjælpsforsikringer pkt. 11.2 fremgår bl.a., at advokaten er afskåret fra at gøre salærkrav m.v. gældende hos sikrede, bortset fra selvrisiko og eventuelle beløb ud over forsikringens dækningsmaksimum samt visse udgifter, der ikke er omfattet af forsikringens dækning. Det følger endvidere af pkt. 10 og 11.1, at advokatsalær udbetales af forsikringsselskabet, når tvisten er endeligt afgjort, og at forsikringsselskabet beregner salæret i overensstemmelse med de retningslinjer for sagsomkostninger i borgerlige sager, som følges af domstolene. Dette gælder også advokatsalær, der er omfattet af forsikringen, men som overstiger dækningsmaksimum.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at en advokat ikke er afskåret fra at opkræve aconto salær hos klienten på det tidspunkt, at det står klart, at dækningsmaksimum er overskredet, f.eks. i forbindelse med syn og skøn.

Advokat [indklagede] har således ikke tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved at opkræve salær hos [klager], før sagen var endelig godkendt af forsikringsselskabet.

Herefter bestemmes:

Advokat [indklagede] frifindes.

På nævnets vegne

Kurt Rasmussen